కళింగరావు కల్యాణం

కళింగరావు అంత పొడుగుకావటం అతని తప్పంటే న్యాయం కాదు. అది అతని తప్పే అయితే ఈ సువిశాలప్రపంచంలో ఎంతోమంది ఆ తప్పుచేసినవారు వున్నారు. అది పాపమనండి, పుణ్యమనండి, అతను పొడుగైనవాడు.

"అతనా! చాలా పొడుగైనవాడు సుమీ" అంటూ గుర్తుపట్టేవారు జనం. బారుగా, ఆకాశాన్ని తలతో ఢీకొడుతూన్నట్టుగా, పెద్ద గాలిగోపురంలా, 'గాలి'లా, ఎత్తైన తాటిచెట్టులా, యింకా ఎన్నో విధాలుగా కళింగరావు ప్రపంచానికి పరిచయం అయ్యాడు.

అంత ఎత్తు లేకపోతే, కాస్త నాజూగ్గా అందంగా వుండేవాడేమో! "నే నవమంటే అయ్యానటరా? మీరు మరీను..." అంటూ చిరునవ్వు నవ్వితే, అది కడుపుబ్బ నవ్విస్తుంది అతని మిత్రప్రపంచాన్ని.

"నేను అట్టే ఎత్తుకాదు లేరా. నార్మల్. నిజం మాట్లాడితే మీరంతా పొట్టివాళ్ళోయ్. మరేను." అంటూ కోపం తెచ్చుకున్నట్లు మాట్లాడితే, మాకు కోపం రాదు సరిగదా, ముక్కుమీద వ్రేలు వేసుకొని, 'ప్రపంచం!' అనుకుంటాం.

కళింగరావుతో మాట్లాడుతూంటే నాలాంటి సగటు పొడుగువాడికి, ఒక చిన్న స్టూలు వేసుకుంటేగాని సరిపోదు. మామూలుగా ఐతే, తలపైకెత్తితే, ఏ కొండ శిఖరాన్నో చూస్తున్నట్లు, విపరీతమైన స్వరూపం పెంచుకొన్న వీర 'హనుమాన్'తో మాట్లాడుతున్నట్లు వుంటుంది. 'కళింగరావు కాలాంతకుడు—' అంటారు అందరు.

పాపం వాడు నిజంగా మంచి స్నేహితుడుగా, బి. ఏ. చదివిన నిరుద్యోగిగా, చక్కని పలుచటి 'బాయ్'గా, బుద్ధిమంతుడుగా, —కంటే. "బారుమనిషి"గా ఎంతో ఆకర్షణ ఇచ్చేవాడు, మాకు.

కాని ఇన్నాళ్ళు లేని ఒక చిక్కు టకీమని ప్రత్యక్షమై 'మిస్టర్ కళింగరావు! నేను రెడీ..' అంటూ వచ్చినట్లయింది.

ఇంతకీ వచ్చిన దేమిటంటే, కళకళ లాడే మొహంగల- కందుకూరి కళింగరావు- యిరువై ఐదు వసంతాలు పూర్తి చేసుకొన్నాడు. ఇక్కడేవుంది విశేషం. హఠాత్తుగా వాడిని ఒక యింటివాణ్ణి చేయాలని, వాడి తండ్రికి ఆలోచన కలిగింది.

ఒక సుదినాన-సుదినం అంటే నాకు అసలు నమ్మకమే లేదు- కళింగరావు అమాయకంగా అంగలేస్తూ ప్రవేశించాడు మా రూములోకి. వాడి గాబరా చూసేసరికి, అక్కడ వున్న వారందరకు గాబరా వేసింది.

'కాస్త కుర్చీలో కూలి, విశ్రాంతి తీసుకో ముందు...' అన్నాను.

'చంపకురా కుంకా, నీవు మరీ కొంటె గాడివి' అంటూ నిశ్శబ్దంగా నిల్చొని, ఒక నవ్వునవ్వి, తలవూపి 'ఓ మంచి మాట వుందోయ్' అన్నాడు.

వేయికళ్లతో ఎగురుచూసినట్లు 'ఏమిటి తేల్చు తొందరగా' అనేసరికి, "అబ్బాయిలారా! మీ అందరకు నాగృహమందు యీ సాయంసమయాన, అల్పాహారవిందు; మా ఫాదర్ అధ్యక్షుతను; యిదియే నాసందేశం"

దావర్ల శ్రీరామకృష్ణ

అంటూ ముగించి, మూతి ముడుచుకున్నాడు కళింగరావు.

"థ్యాంక్స్! మిస్టర్ రావు! నీ హృదయం వెన్నవంటిది. నీవు కర్ణుడవు, నీ దానశీలము, ఆహాహా, ఏమి చెప్పను...' అంటూ కొంటె కోణంగి చిట్టిపొట్టి 'కిష్టు' అన్నప్పుడు కళింగరావు ముఖంలో కాంతి దేదీప్యమానమై, తేజోవంతమై, అనంతమై, ప్రకాశించింది..

కాని కారణం ఎవరికీ తెలియలేదు. కళింగరావు అల్పాహారవిందుకు ఏదోవుంది 'రత్నగిరి రహస్యం'; ఐనా తప్పౌతుందా అనుకొని 'ఏంరా, బాయ్! అసలు విషయమేమిటి? యీరోజు ఎవరిముఖం చూశామో గదా!' అని నిలదీసి నిక్కచ్చిగా అడిగేసరికి "ఇప్పుడు చెప్పకూడదోయ్! అంతా ఐదు గంటలకు తయారవండి' అన్నాడు కళింగరావు.

మా అందరకూ అది సమస్య అయింది. విందుకుగల వింత కారణం ఏమిటా అని!

'బహుశ వాడి పుట్టినరోజు ఐవుంటుంది; అంగుళం పార్టీ...' అన్నాడు కిష్టు.

'ఏడ్చావ్! ఇంతకితం ఏనాడైనా చేశాడేమిటి?' అన్న నా అభిప్రాయం అందరకు నచ్చి దాన్ని కొట్టివేశారు. ఏదిఏమయినా, ఆ సాయంత్రం ఒక అల్పాహారవిందు ఉచితంగా లభించింది మా కంపెనీకి; పైగా కళింగరావువంటి కరుకులోభి యింట్లో! ఆహా! దైవలీల.

రెండుస్వీట్లు కారా, డ్రింక్స్ మాత్రమే ఐనా అదృష్టం వుండాలి తింటానికి; మాకు నిజంగా ఉత్సాహం కలిగింది కళింగరావు అల్పాహారవిందులో. అంతా అయినాక బాతాకాని, కొడుతూవుంటే కళింగరావు తండ్రి అకస్మాత్తుగా ఒక ప్రకటనచేసి ఆశగా చూశారు "అబ్బాయిలు! మా కళింగరావుకు పెళ్లి చేద్దామని వుంది." అన్నారు ఆయన.

మాకు ఊపిరి ఆడలేదు. నవ్వటానికది సమయం కాదు. విచారించటం యోగ్యం కాదు. ఒకరినొకరు చూసుకొని అందరం ఆయన కళ్ళల్లోకి చూశాము "శుభస్య శీఘ్రం..." అన్నట్లు.

కళింగరావు ఆకాశంలోకి చూసి, అక్కడనుండి దూరానవున్న గులాబిపొదలోనికి ఆఖరికి మామీదుగా చూసి సంతోషం ప్రకటించాడు.

"ఐతే ఒక యిబ్బందివుంది మనకు. వాడికి

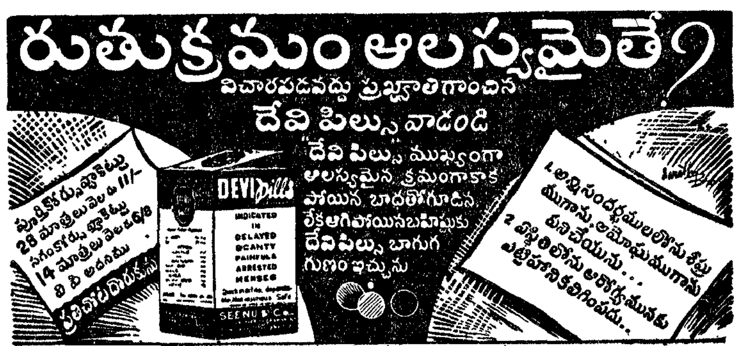

GRAMS 'ORCAS' (ESTD 1946) PHONE 55357
SEENU & CO., 28, THANDAVARAYA GRAMANI STREET, MADRAS-21.
(ADVT PERMITTED UNDER G O MS NO 1121 HEALTH)

★ కళింగరావు కళ్యాణం ★

"తగిన వధువును చూడాలి. ఏమంటారు" అన్నారు కళింగరావు తండ్రి.

'మరేను. అది చాలాకష్టం కూడానూ...' అన్నాము అందరము అందుకొని ఏక కంఠంతో.

కళింగరావుకు 'కంగ్రాచ్యులేషన్స్' చెప్పి శెలవు తీసుకొన్నాము అంతా......

కళింగరావు పెళ్ళిచేసుకొంటే అందరి వలెనే మాకూ యిబ్బందిలేదు. అతని తల్లిదండ్రులకంటే అక్కచెల్లెళ్ళకంటె మేమూ ఎక్కువగానే హర్షిస్తాం. ఎటొచ్చి ఒక చిక్కువుంది. ఆరడుగులు దాటి ఆకాశాన్ని అంటుతుంటే కళింగరావుకు తగిన అందమైన ధనంతో కలిగిన పెళ్లికూతురు ఎక్కడ దొరుకుతుంది?

అందుచేతనే కళింగరావు తండ్రి పద్మనాభశాస్త్రిగారు చాలా యిబ్బందులకు లోనుకావలసి వచ్చింది. చక్కగా, నాజూకుగా, ఆకర్షణీయంగా వున్న పిల్లలు వున్నారంటే వారికి డబ్బువుండదు. కట్నం ఇవ్వలేరు. అదీగాక కళింగరావు ఎత్తుకు ఎలాగూ జతకుదరదు. కట్నం బాగా, ఎక్కువగా, చెప్పుకోదగినట్లుగా, వినదగినట్లుగా భుజాలు పూపుకోదగినట్లుగా ఇతరుల నోరులు వూరదగినట్లుగా ఇవ్వగలితే తప్పకుండా ఆ అమ్మాయి బాగుండదు. చాలా కేసులు యిలా వుండటం, అన్నీ తిరిగిపోవటం జరుగుతోంది.

కళింగరావు కళ్యాణం అనుకొని ఆరు నెలలు అయిపోయింది. మాకు నిరాశ కలుగక పోలేదు; నిరాశతోడు కోపం మరీ ఎక్కువయి కళింగరావంటే 'ఏడ్పాడులే' అనేదాకా వచ్చింది. ఇందులో కళింగరావుది తప్పంటే, అలాఅని ఎవరైనా అంటే వాళ్ళకు పాపం చుట్టుకుంటుంది; వాళ్ళు చరాసరి నరకానికి పోతారు. వాడి తప్పేముంది? వాడు దేన్నయినా కాదన్నాడా? అజాతశత్రుడు; మరి వాడి నాన్న? ఆయనేమన్నా పెళ్లి చేయను అన్నాడా! ఎన్నో తిప్పలు పడ్డాడు. చాలాచోట్ల తిరిగాడు. మగపిల్లవాడు ఒక్కడే ఒక్కడు. ఉన్న ఒక్కడికి మంచి అమ్మాయిని తేవాలని ఆశ! అంతకంటే ఆయన చేసిన తప్పిదం ఏముంది? తప్పివరిదైనప్పటికి కళింగరావు పెళ్లిమాత్రం ఏరోజా కారోజుకి వెనుకపడుతునే వుంది.

కాని కాలం ఆగదు; అలాగే ప్రవాహం కూడాను. 'కక్కు వచ్చినా, కళ్యాణం వచ్చినా' ఆగదంటారు పెద్దలు. అది నిజమనిపించింది మాకు, ఒకరోజు కళింగరావుకు వచ్చిన సంబంధంమాట విన్నాక. కళింగరావు స్వయంగా చెప్పాడు అన్ని విషయాలు; దూరాభారంకాదు. పదిమైళ్ళలో బెజవాడ. కట్నం అడగటమే తరువాయి వాళ్లు కాదనరుట! బాగా వున్నవాళ్ళు; పెద్ద వ్యాపారస్తులు.

ఆ రోజు పెళ్లిచూపులు.

"బెజవాడ వెళ్లాలి. మీరంతా నా వెంట వుండాలి. అందరూ సుమా! ఎవరూ 'మిస్' కాగూడదు..." అన్నాడు కాబోయే కళ్యాణకుమారుడు కళింగరావు. మాకెవరికీ యిష్టంలేదు. ఎందుకంటే అంతా చిన్నవారం. పెళ్ళికానివారము. పైగా పెళ్ళి కావలసినవారము. అలాంటి సమయాలలో మేం ఒరగబెట్టేది ఏమీలేదు. అది మాకు తెలుసు; ఆహ్వానించినవారికీ తెలియకపోదు. పెళ్ళిచూపులకు వెళ్లవలసింది బాగా తెలిసిన అనుభవజ్ఞులు! వ్యవహారకర్తలు. అయినా తప్పదు. ఎందుకంటె కళింగరావునుగురించి ఈవరకే 'కాలాంతకుడు' అన్నాను; చాలా కరుకైనవాడు. అందరమూ ఆ ప్రకారమే సిద్ధమయ్యాం ఆ రోజే చిన్న టాక్సీలో.

పెళ్ళికూతురు తండ్రి ఎంతో ఆప్యాయత చూపించాడని చెప్పాలి. బ్రహ్మాండమైన బంగళా, విశాలమైన ఆవరణ. ఆయన ఎంత ధనవంతుడో వూహించటం తెలివి తక్కువ పని. కళింగరావు అదృష్టవంతుడై వుంటాడు. ఏ జన్మలోనో ఎంతో కొంత పుణ్యంచేసుకొని వుండాలి. లేకపోతే అసాధారణ ధనవంతుడికి అల్లుడైతే దాన్ని ఏమనాలి? అనుకోకుండా లక్ష్మి వరిస్తుందట.

'గతికితే అతకదు' అనే ఆచారాన్ని ఆయన తీవ్రంగా నిరసించాడు; పాతపద్ధతులు, ఆచారాలు అన్ని పనికిమాలిన ప్రచారములని—ఆయన అభిప్రాయం! బ్రహ్మాండమైన పార్టీ యిచ్చాడు. హడలుకొట్టినట్లయింది మాకు. అయినా కళింగరావు అదృష్టవంతుడు; మరి కాకపోతే లెక్కపెట్టటానికి తీరికలేని ధనం కలిగిన, కాపిటలిస్టు మామగారుగా దొరకటం సామాన్యమా!

"చూడండి! నా విషయం చాలా 'ఓపెన్!' ఉన్న నాల్గు రోజులు ఉజ్వలంగా గడపాలని నా ఆశయం. ఒక చేత్తో సంపాదిస్తున్నాను. మరో చేతితో మిగతా పని—అంటే—ఖర్చు—చేసున్నాను. నన్ను గురించి నేను చెప్పటం బావుండదనుకొండి..." అంటూ కళింగరావుకు కాబోయే మామగారు—పాండురంగంగారు తాపీగా సగర్వంగా అన్నారు.

మేము ఉత్సాహంతో, వినయంతో, అంగీకారంతో చూశాము...

పార్టీ అవగానే అసలు విషయాలు చర్చించటం కొరకు, ముఖ్యంగా కాబోయే కళింగరావు అర్ధాంగిని దర్శించి వాడి మరియు మాయొక్క నిర్ణయములు తీసుకొనుటకు—అందరినీ అందమైన 'హాలు' లోనికి తీసుకెళ్ళారు.

"ముందే చెప్పినట్లు నేను డబ్బుకు ఆశ్చే పట్టుపట్టే రకం కాదు! నాకొ, ఒకమ్మాయి ఒకబ్బాయి. ఎటొచ్చి ఏనాటికైనా వారిద్దరకే ముట్టచెప్పుతాను. ఇక మీ అబ్బాయి విషయం—నాకు నచ్చాడు: నచ్చకపోతే అసలు మీకు 'పార్టీ' యిచ్చేవాడినే గాదు. మరి..." ఏదో పూర్తి చెయబోయారు పాండురంగంగారు 'కానీయండి' అన్నట్లు మేమంతా చూశాము. కంగుమారి కళింగరావుకు ఎంత సంతోషంగా వుందో తెలుసుకోవటం కష్టం! సంతోషాన్ని కొలిచే 'మీటర్లు' కనిపెట్టినా బాగుండేది. వాడి తండ్రిమాట సరేసరి.

"ఇంతకీ అబ్బాయికి కట్నం ఏమన్నా కావాలంటారా! మీయిష్టం! అడిగితే అడగండి నేను ముందచెప్పినట్లు నా ఆస్తిలో సగం" చిరునవ్వు చిలకరిస్తూ పాండురంగం గారు నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడేరు.

కళింగరావు ఒకసారి 'కాలర్' సరిచేసుకొన్నాడు. పద్మనాభశాస్త్రి గారు పద్మము వంటి ముఖంపెట్టి, సబ్బంటే అసలు తనకు ఆశలేనట్లు చూడండి పాండురంగంగారు! నేను వేరే" చెప్పను! ఎందుకంటే మీరు అన్ని విషయాలు తెలిసినవారు..." అనేశారు.

"అలా అయితే! నాకోరిక చెపుతాను వినండి! ఎప్పటిమాటో యిప్పుడెందుకు! ఇప్పుడు అబ్బాయికి యిరవై వేలుకట్నంగా యిస్తాను, ఇక లాంఛనాలు అన్ని నాహోదా, సంప్రదాయాలకు తగినట్లుగా నే జరుగుతాయి..." అన్న పాండురంగం గారి ప్రకటన అందరనూ నిశ్చేష్టులను చేసింది.

కళింగరావుకు ఏ క్షణాన అయినా గుండె ఆగిపోయే ప్రమాదం వుందని గ్రహించి నేను జేబురుమాలుతో గాలివిసిరాను. పద్మనాభశాస్త్రి గారి రక్షణకు 'కిష్టు'తో కనుసైగ చేశాను. "ఇంకా నాకు సంతోషకరమైన విషయమేమిటంటే, అబ్బాయికి ఒక లాంబ్రెట్టాకొని యిస్తాను. మా అల్లుడు భూమిమీద

RATNAM'S 'N' OIL
సేవించిన పూర్తి సంతోష సౌఖ్యము ననుభవించగలరు. 1 సీసా రూ. 11-4-0.
ఎడ్రెస్సుతో జాబు వ్రాయండి.
డాక్టర్. రత్నం సన్స్,
మలకపేట బిల్డింగ్స్, ఆజంపురా మార్కెట్ వద్ద—హైద్రాబాదు. 2.

నడవటం నాకు యిష్టంలేదు. ఎటూ చదివిన వాడే కాబట్టి నాఫ్యాక్టరీలోనే 'మేనే జరు'గా వుంచుతాను. ఏమంటారు..." పాండురంగంగారు చెబుతోంది 'కలయో వైష్ణవమాయయో' అన్న భ్రమ, అనుమానం కలిగింది మాకు ఎవరు ఏమంటారు, గాలి పీల్చుకోటం కూడా కష్టంగా వుంటేను.

ఇంతకీ పెళ్లికూతురిని చూసే సమయం సమీపించేటట్లు లేదు. అంతా మాటలతోనే జరుగుతోంది. ఎంతసేపని ఎదురుచూస్తాం. చివరికి 'నోరారా' అడిగేవరకు, అంటే కళింగరావు తండ్రిగారు 'పిల్లని' చూపిస్తే చాలా సంతోషంగా వుంటుందని అనేవరకు చూశాం.

"ఆ! అలాగే పిల్లని రప్పిస్తాను కాని ఓ చిన్న విషయం, అమ్మాయి కాస్త పొట్టి నావలెనే చామనచాయ, ఐనా - రంగుంటే కొరుక్కు తింటామా టండీ!" అన్నారు పాండురంగంగారు.

ఆ విషయం మాకు రుచించలేదు. పిల్ల పొట్టి. మరి కళింగరావు - "కనీవిని" ఎరుగని ఎత్తు. పైగా ఆయన మాటల్లో 'చామనచాయ' అయితే దాదాపు కాకి నలుపు ఐవుంటుంది. అందరకు నిరాశకల్గింది. ఇంతకష్టం, యింతగొప్పతనం అన్నీ వుత్తి కబుర్ల పంచాంగం అయ్యేట్లుంది.

ఐనా ఓపిగ్గా ఆ అమ్మాయిని చూడాలనిపించింది. ఎదురు చూసినంతసేపు పట్టలేదు. నామట్టుకు నేను ఆ అమ్మాయిని చూడకుండా కళ్ళకు గంతలు కట్టుకొందామనుకొన్నాను. బావుండదనిపించి—కిటికిలో నుండి దూరానవస్తున్న కారును చూశాను. కళింగరావు ముఖంలో నెత్తురుచుక్క లేదు. పద్మనాభశాస్త్రి గారు ఎంతో అసంతృప్తితో వున్నట్లు కనుపించారు.

ఆ అమ్మాయినిగురించి వర్ణించనవసరం లేదు. ఆమెరంగు ఏమిటో నాకే తెలియలేదు. నలుపుకు మించిన నలుపు. ఇక ఎత్తు; కళింగరావులో సగంకంటే తక్కువే. ముఖంలో కళలేదు సరిగదా, కళ్ళల్లో రెంటికీ చూపు వుందనే నమ్మకం నాకుకలుగలేదు. అలాంటి అమ్మాయిని ఏనాడు చూసివుండలేదనే నమ్మకంకుదిరి అందరం శలవు తీసుకొన్నాము..."వస్తామండి! తర్వాత కబురు చేస్తామండి..."అని పద్మనాభశాస్త్రిగారు అంటూంటే పాండురంగంగారి ముఖం వివర్ణమయింది.

ఈ సంబంధంకూడా తప్పింది! అయినా ఎవడిస్తాడు వేలకు వేలు! ఎవడైనా యిస్తే ఈలాంటి మారని రూపాయలవంటి రంభలను పెట్టుకొన్న వారే సంసిద్ధం. డబ్బే ప్రధానం, పిల్ల ఎలావున్నా పర్వాలేదనే ధీమంతుడు వుంటే వేరెచెప్పనవసరం లేదు.

కళింగరావు కళ్యాణం మళ్ళీ వెనక్కు పోయింది. అది చాలా దురదృష్టమని

అనుకోకుండా అతిధులు వచ్చినప్పుడు...

వారికి సాటిలేని సత్కారం

మిచ్చెల్స్
కిసాన్ పానీయాలు *

అరంజి స్క్వాష్ - లెమన్ స్క్వాష్ - లెమన్ బార్లీ-
అరంజి బార్లీ - మామిడి స్క్వాష్ - గ్రేప్ ఫ్రూట్
స్క్వాష్ - లైంజూస్ కార్డియల్ మొదలైనవి.

మధురమైన ఈ పండ్ల పానీయం వారి కెంత బాగుంటుందో మీరే తెలుసుకోవచ్చును. మంచి పండ్ల రసాలతో చేయబడిన ఈ పానీయాలను సంవత్సరం పొడుగూన సేవించవచ్చును. ఇవి మీ కుటుంబానికికూడ తగినవి. ప్రతి అదివారం తప్పకుండ తీసుకోండి. ఎల్లప్పుడు ఒక సీసా ఇంట్లో ఉంచుకోవండి.

*ఫలములు, కాయల ఉత్పత్తులకు భారత ప్రభుత్వంచే జరుపబడిన అఖిలభారత ద్వితీయ పోటీ ప్రదర్శనంలో కిసాన్ తయారుచేసిన పానీయములకు ఒకటవ రెండవ బహుమతులు ఇవ్వబడినవి.

కిసాన్ ప్రాడక్ట్సు ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, బెంగుళూరు

★ కళింగరావు కళ్యాణం ★

చెప్పాలి. పెళ్ళికాదనే భయం ఏమీ లేదు. ఏనాటికైనా కాకమానదు. కానీ కావలసిన హంగులతో, ఆస్తితో, అందంతో, వజ్రం లాంటి సంబంధం ఒకటీ దొరకటంలేదు. మాకు టీపార్టీ చేసిన ఆరోజు, పెళ్ళిచేయాలనే తలంపువచ్చిన ఆగడియ, అష్టే మంచిది వుండవు; లేకపోతే ఎంతమందికి పెళ్ళిళ్ళు కావటంలేదు ఈ భూమిమీద! ఈ కళింగరావుకే ఒక్కడికే రావాలా యీ సమస్య.

కళింగరావుకు, అతనితండ్రికీవున్న నిబంధనలలో కాస్తన్నా 'పట్టువిడుపులు' వుంటే యింతరభస జరుగకపోను. 'అవ్వకావాలి, బువ్వకావాలి' అంటే ఏలా! పోనీ మన బంగారం మంచిదాఅంటే అదీ లేదు.

కొన్నాళ్ళవరకు ఈ సమస్యను వాయిదా వేసేశాము; మాకే ఇంతకష్టంగావుంటే కళింగరావుకు ఎంతబాధగా వున్నదో మరి.

ఒకరోజు మామూలుగా గదిలో కూర్చుని 'హిందూ' తిరగేస్తున్నాను. కళింగరావుతో పాటు బృందమంతా వుంటానే వుంది నిరుద్యోగులమైన మా అందరకూ ఆశాజనకమయిన ప్రకటనల పేజీ చూసి చదువుతుంటే హఠాత్తుగా 'మాట్రిమోనియల్' కాలమ్ మీదకు కళ్ళువాలాయి. మెరుపు లాగా ఆలోచన తట్టింది. వెంటనే కళింగరావు వైపు చూశాను.

"వరుడు కావలెను. ఇంటర్ ప్యాసై, యింటి పనులు, సంగీతము చక్కగా తెలిసిన బ్రాహ్మణ యువతికి...అమ్మాయి కాస్త పొడగరి కనుక బాగా పొడుగ్గావుండే వారివద్దనుండి సమాచారము కోరబడుచున్నది! తగిన కట్నం యివ్వబడును..."

ఆ ప్రకటన నాకు నచ్చింది. కళింగరావు నిబంధనలకు సరిపోయిందనే వుద్దేశ్యంతో—సంతోషపడి, పెద్దగా అందరూ వినేట్లు చదివాను......

"ఎందుకైనా మంచిది! ఒక అప్లికేషన్ చేయాలి. ఈ దెబ్బతో కళింగరావుకు కళ్యాణపు గీత కలిసిరావాలి..."అన్నాను. కళింగరావుకు యిష్టంలేదు. అంతా అపహాస్యం పాలు అవుతుందని భయం. కాసేపు నచ్చచెప్పి ఎలా అయితేనేమి, కళింగరావును ఒప్పించాలి! చివరకు వాడి నాన్నతో కూడా చెప్పి ఆయన్ని సంతృప్తి పరిచాము.........

మా కందరకు గట్టి నమ్మకం కలిగింది. ఈసారి కళింగరావు కళ్యాణం ఖాయం! ఆ సుముహూర్తం, గడియ దరిచేరనున్నాయి, ఇక పెళ్ళిఅవదనే ప్రసక్తే లేదు, ఎందుకంటే ఆ ప్రకటన ప్రకారం అన్నీ నచ్చినట్లు స్పష్టం! 'కట్నం' అనే ఆశ వాళ్ళు చూపనే చూపారు. అబ్బాయికి అమ్మాయి, అమ్మాయికి అబ్బాయి-తగిన ఈడు, ఎత్తు, అన్ని క్రమనిష్పత్తిలో వున్నట్లు నమ్మకంకలిగింది.

వెంటనే జవాబు వచ్చింది, వ్రాసిన జాబు చేరినట్లు, చాలా ముదావహమని, వివరాలు చాలా వరకు నచ్చినవనిన్నీ అయితే కట్నం కనీసం ఎంతవరకు రాబట్టుకోవాలని వుందో తెలియపరిస్తే ఆ తర్వాత యితర విషయములు చర్చించతగునని ఆ ప్రకటనలో వున్న ఆయన వ్రాసేరు. ఉత్తరం ముగించే ముందు మాత్రం ఆయన చాలా ముఖ్యమైన విషయం వ్రాసేరు. "అమ్మాయి ఈ వరకే ప్రకటించినట్లు కాస్తపొడగరిగనుక తగినఎత్తు గలవారేఅయితే జతబావుంటుంది..."అని...

"అమ్మాయి పొడగరి: తగినవారే అయితే బాగుంటుంది..." అన్న వరకు అందరకు సంతృప్తి నిచ్చింది. కళింగరావు కోసమే ఆ అమ్మాయిని భగవంతుడు సృష్టించి వుంటాడు. లేకపోతే ఎలా జత కుదురుతుంది? అయినా; అనుమానం రాకపోలేదు: 'అమ్మాయి పొడగరి' అని బాగా ఉద్ఘాటించటం చూస్తే ఆమె ఏ సూర్యగోళాన్నో తాకే అంత పొడుగువుందో, చివరకు కళింగరావే ఆమెలో సగంవుండడుగదా కొంపదీసి, అని.

ఎందుకైనా మంచిదని ఆ ప్రకటన చేసిన పెద్దమనిషికి ఒక లేఖలో అమ్మాయి ఫొటో ఒకటి పంపవలసినదని, ఆమె పొడుగు ఎంత వుందో పరిగ్గా తెలియపరచటం అవసరమనీ, వ్రాశాము.

అనుకున్నంతా, అయింది. ఎవరు ఎన్ని చేసినా, దేవుడు మేలు చేయకపోతే కలిసిరాదు. కాకపోతే చివరకు ఈ ప్రయత్నం కూడా కలిసిరాకుండా పోవాలా!

అసలు విషయం ఏమిటంటే—'కాస్త పొడగరి' అనబడిన ఆ 'ప్రకటనాసుందరి' కళింగరావుకంటే కనీసం ఒక అంగుళం ఎత్తు. పోష్టులో వచ్చిన ఫొటో చూచేసరికి మాకే భయమేసింది. పోయిన వస్తువులు మంచివిగా, చూసిన 'పిల్లలే' అందముగా వున్నట్లనిపించింది.

కళింగరావుకు ఇక పెళ్ళికాదనే భయం ఒక తుది స్వరూపం పొందింది. మరి ఎంతకని ప్రయత్నిస్తారు ఎవరైనా! అతని తండ్రి ఆ వ్యవహారాన్ని 'ఈశ్వరేచ్ఛకు' వదలి చేతులు ముడుచుకొని కూర్చొన్నాడు.

ఇలా ఉండగా కళింగరావు కొలాంతకుడని ఆఖరి ఘట్టంలో నిరూపించుకొన్నాడు. అకస్మాత్తుగా, ఒకరోజు ఎవరో చెప్పారు. కళింగరావు అంతర్ధానమయ్యాడని. నాలుగు రోజులనుండి కనుపించటంలేదట. వాడి తండ్రికి ఆపలేని దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది! నాకట్టి ఆందోళనా కలుగలేదు. కళింగరావును గురించి భయపడటం తెలివితక్కువే అవుతుంది. ఎందుకంటే వాడు చిన్నపిల్లవాడు గాడు. తెలివితక్కువాడు కాడు. అమాయకుడు అంతకన్నా కాదు. అందరిలోకి నేనుమాత్రం ధైర్యంగా వున్నాను.

ఒకరోజు నాకు ఒక కవరు వచ్చింది. 'ఎవరిదగ్గరనుండి చెప్మా' అనుకొని చించి చూద్దునుగదా, కళింగరావు దస్తూరి. చాలా విచిత్రంగావుంది...

"డియర్ మిష్టర్ క్రిష్ణా! నన్ను గురించి ఎవరు ఏమనుకుంటున్నారో నేను వచ్చాక నాతో చెప్పుదువుగాని. ఇంతకీ నీవేమనుకుంటున్నావోగదా! కొంత ఆలస్యంగానైనా, ఇప్పటికైనా మేలుకొన్నాను; నేను మొదటనుండీ ఒక తప్పు చేసాను. నీతో ఒక ముఖ్యవిషయం చెప్పలేదు. మా మేనమామ కూతురు ఒక అమ్మాయి వుంది. ఆ విషయం నాకు, నాన్నకుకూడా తెలుసు. మాకు ఏనాడో ఎందుకో విరోధాలు వచ్చాయి. అది పెద్ద ఆటంకమయింది. దేశమంతా కాలికి బలపం కట్టుకొని తిరగాను. అంత చికాకుకలగటం నాకే మంచిదయింది. ఇప్పుడు మా మేనమామ ఎప్పుడూ రాని నన్ను చూసేసరికి పాత పేచీలు మరచిపోయి ప్రేమతో స్వాగతమిచ్చాడు. ఇంట్లో పెట్టుకొని వూరంతా తిరిగినట్లు నేను చూడు ఎంతపని చేశానో! మరో ఓమంచిమాట. నా శ్రీమతి అంటే కాబోయే అర్ధాంగి—నాకు సూటబుల్, బ్యూటిఫుల్, మరియు 'మనిఫుల్' ఒకటి రెండురోజుల్లో వస్తున్నాను. స్వయంగా అన్నీ విన్నవించుకుంటాను. అందరకూ నా శుభాకాంక్షలు చెప్పు. టా టా!

యిట్లు,
కం. కళింగరావు."

ఒక పెద్దబరువు దించినట్లయి మనస్సు తేలికపడింది. యీ విషయాన్ని కళింగరావు తండ్రికి చెపుదామని లేచేసరికి "ఏమండో క్రిష్ణగారు..."అంటూ ఆయన ప్రవేశించారు.

"మనవాడు కొంప ముంచేశాడు..." అన్నారు ఆయన.

ఆయనకుకూడా ఒక ఉత్తరం వేశాడు!

"కొంప ముంచలేదు, పెట్టలేదు! కొంపలు కలిపాడు" అన్నాను నేను.

అంతా ఈశ్వరేచ్ఛ అనుకున్నాం.

కళింగరావుకు కళ్యాణపుగీత దగ్గరపడింది. మరి శుభలేఖలు అచ్చువేయించటమే తరువాయి. ★

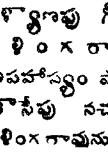
నారసింహ లేహ్యము
బంగారుతో చేరినది. మేహము, క్షయ, విష్ణత్తువగైరా హరించి బలము రక్తవృద్ధికల్గించును 20 తు
వెల రు 1-4-0. పోస్టేజిరు. 1-1-0
... అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద [illegible],
పెరిదేపి (PO) నెల్లూరుజిల్లా.